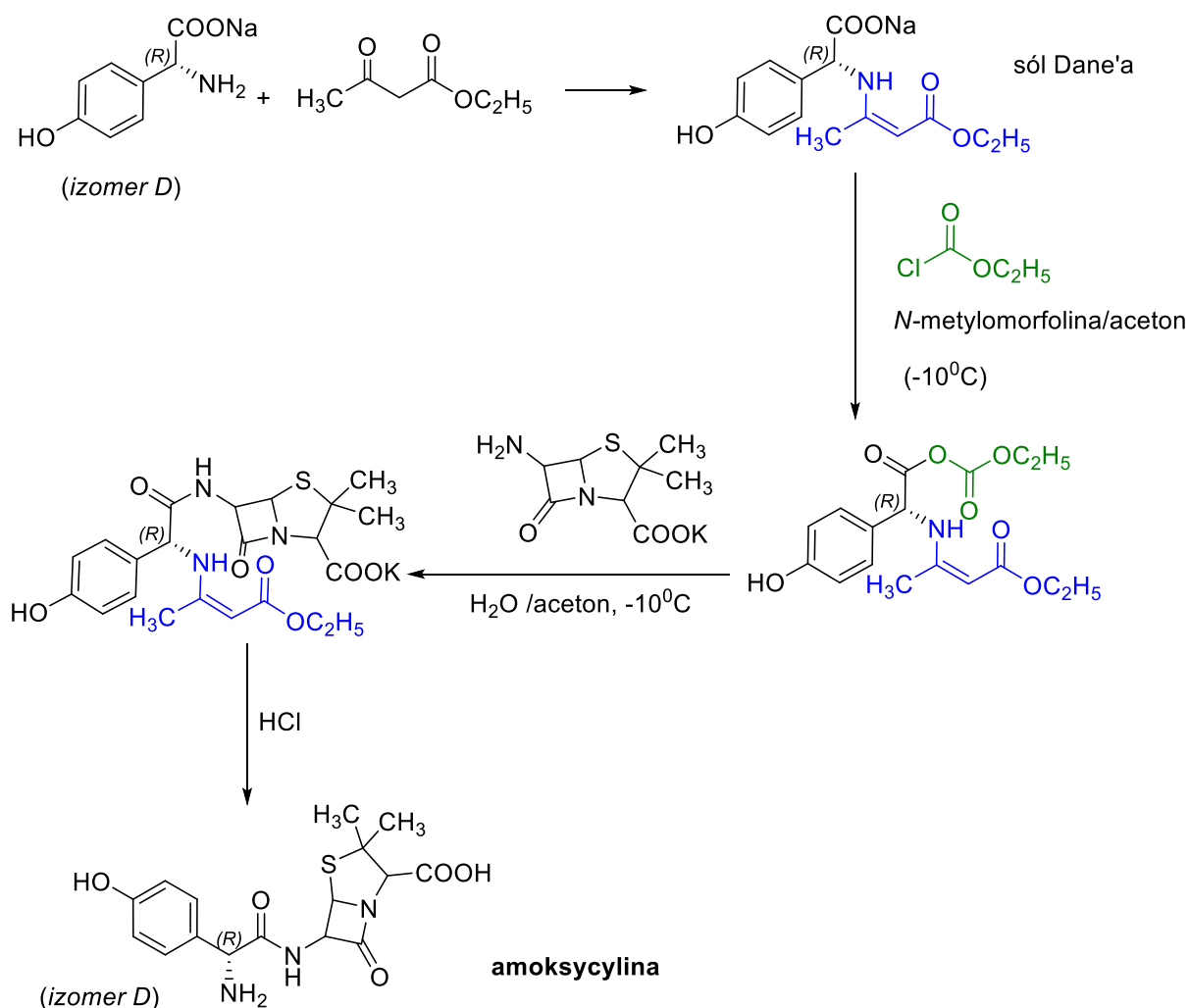

Amoksycylina

Amoksycylina należy do grupy antybiotyków β -laktamowych. Jest półsyntetyczną penicyliną, aktywnym metabolitem amipicyliny. Mechanizm działania amoksycyliny polega na blokowaniu enzymu transpeptydazy co skutkuje zahamowaniem budowy ściany komórkowej a następnie rozpadem komórki bakteryjnej. Ze względu na taki mechanizm działania antybiotyki β -laktamowe wykazują najsilniejsze działanie w fazie największego rozwoju bakterii i ich najintensywniejszego wzrostu. Amoksycylina jest antybiotykiem bakteriobójczym o szerokim spektrum działania przeciwbakteryjnego (działa na wiele różnych gatunków bakterii). Amoksycylina (jako pojedynczy lek lub w skojarzeniu z kwasem klawulanowym) stosowana jest w leczeniu zakażeń górnych i dolnych dróg oddechowych, ucha środkowego i zatok przynosowych, układu moczowego, układu płciowego (w tym rzeżączki), zakażeń skóry i tkanek miękkich, zakażeń w obrębie jamy brzusznej, boreliozy, posocznicy, zakażeń w obrębie jamy ustnej w stomatologii oraz w zapobieganiu zapaleniu wsierdza.

Nazwa chemiczna: kwas 6-((R)-2-amino-2-(4-hydroksyfenylo)acetamido)-3,3-dimetylo-7-okso-4-tia-1-azabicyklo[3.2.0]-heptano-2-karboksylowy

Preparaty na rynku polskim zawierające amoksycylinę: Amotaks, Amoxicillin, Duomox, Hiconcil, Ospamox

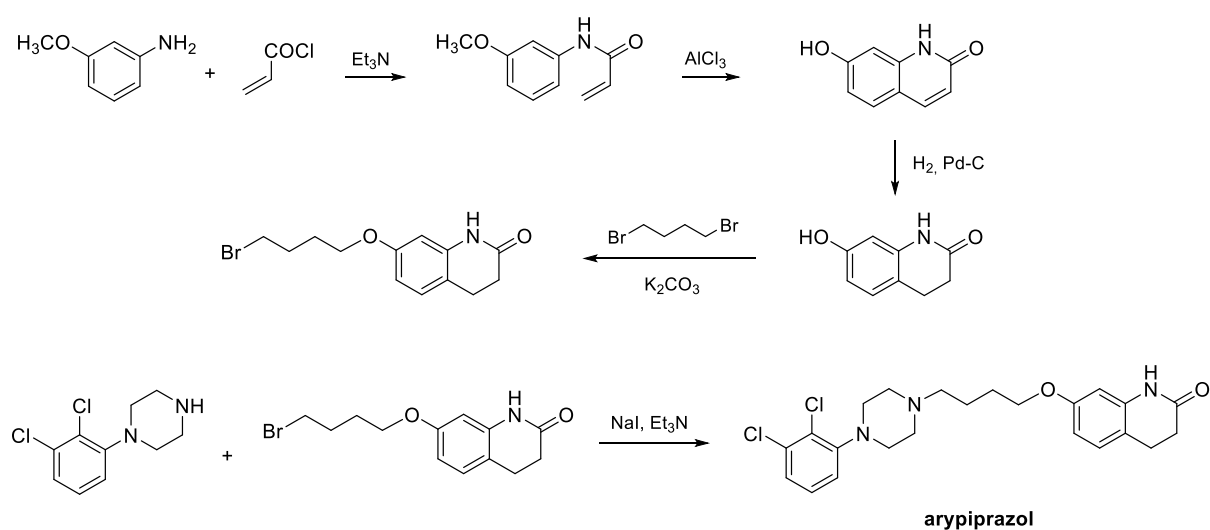

Arypiprazol

Arypiprazol –lek neuroleptyczny drugiej generacji stosowany w leczeniu schizofrenii i epizodów maniakalnych w przebiegu choroby afektywnej dwubiegunowej typu I oraz w zapobieganiu nowym epizodom maniakalnym. Lek został wynaleziony w roku 1995 przez Otsuka Pharmaceutical Co., a dystrybutorem leku w Stanach Zjednoczonych i Europie jest Bristol-Myers Squibb. Arypiprazol działa jako częściowy agonista receptorów dopaminergicznych D₂ i serotonergicznym 5-HT_{1A}. Jest również antagonistą receptora serotonergicznego 5-HT_{2A} oraz receptora dopaminergicznego D₃.

Nazwa chemiczna: 7-[4-[4-(2,3-dichlorofenyl)piperazyn-1-ylo]butoksy]-3,4-dihydro-1*H*-chinolin-2-on

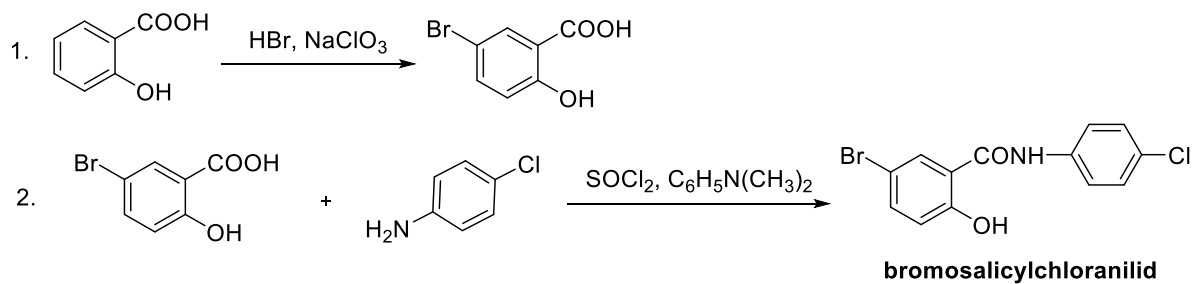
Preparaty na rynku polskim zawierające arypiprazol: Abilify, Apiprax, Apra, Aribit, Aricogan, Aripilek, Aripiprazole, Arpixon, Aryzalera, Asduter, Explemed, Tractiva

Bromosalicylchloranilid

Bromosalicylchloranilid to amidowa pochodna kwasu salicylowego, która wykazuje działanie przeciwgrzybicze. Stosowany był w preparatach złożonych takich jak *multifungin*, *salifungin* do leczenia zakażeń skóry.

Nazwa chemiczna: 5-bromo-*N*-(4-chlorofenylo)-2-hydroksybenzamid

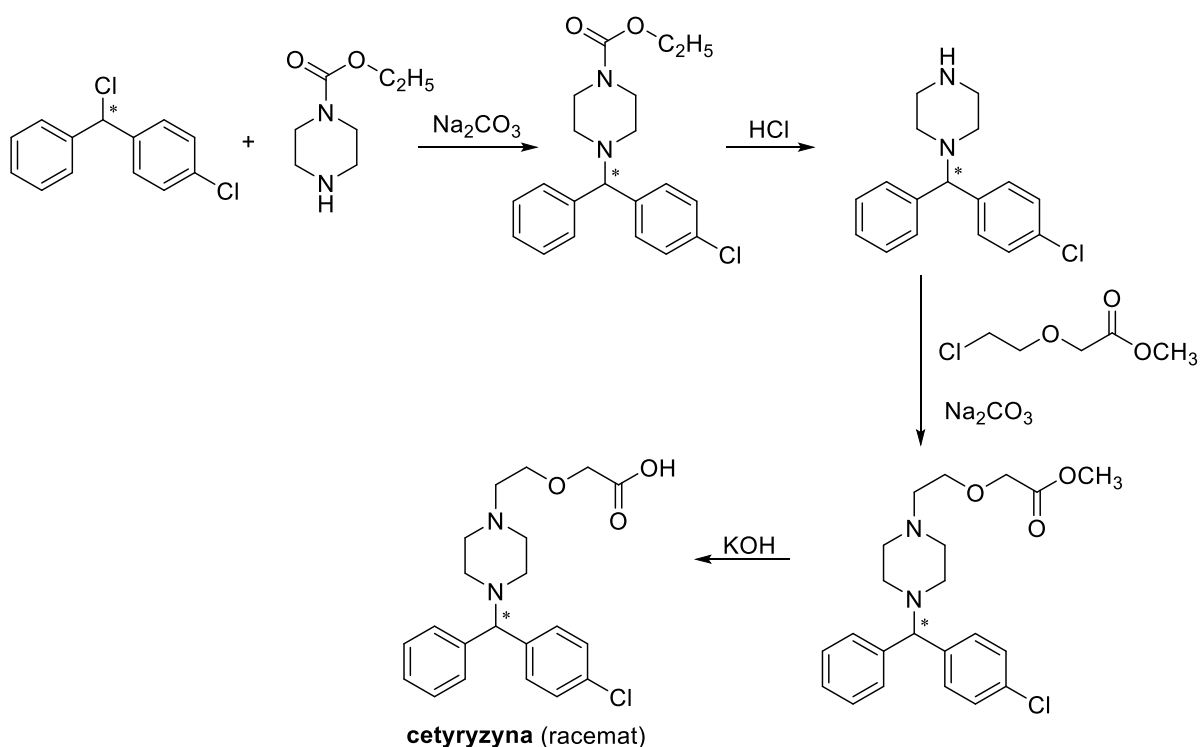

Cetyryzyna

Cetyryzyna jest lekiem przeciwhistaminowym II generacji. Została wprowadzona do lecznictwa w 1989 roku jako aktywny metabolit hydroksyzyny (leku uspokajającego i przeciwłkowego). Cetyryzyna silnie i wybiórczo blokuje obwodowe receptory H_1 histaminowe hamując procesy powstające we wczesnej fazie reakcji zapalnej. Lek ten hamuje również napływ komórek późnej fazy zapalnej (eozynofilów) i uwalniania z nich substancji będących mediatorami procesów zapalnych. Dzięki czemu cetyryzyna działa przeciwalergicznie hamując odczyny skórne (np. wysypkę) i zmniejszając przepuszczalność naczyń błon śluzowych, w tym m.in. błony śluzowej nosa. Bardzo dobrze wchłania się z przewodu pokarmowego i w około 70% zostaje wydalana z organizmu w formie niezmienionej. Cetyryzyna posiada centrum chiralne i może występować w formie 2 enancjomerów. Za działanie przeciwhistaminowe odpowiedzialny jest enancjomer R. Został on wprowadzony również do lecznictwa pod nazwą **lewocetyryzyna**. Cetyryzyna i lewocetyryzyna stosowane są do leczenia przewlekłego i sezonowego alergicznego zapalenia błony śluzowej nosa (katar sienny), pokrzywki, świądu czy zapalenia spojówek.

Nazwa chemiczna: kwas (RS)-2-(2-{4-[(4-chlorofenylo)fenylometylo]piperazyn-1-ylo}etoksy)octowy

Preparaty na rynku polskim zawierające cetyryzynę: Alermed, Allertec, Amertil, Cetigran, Cetip, Letizen, Zyretec

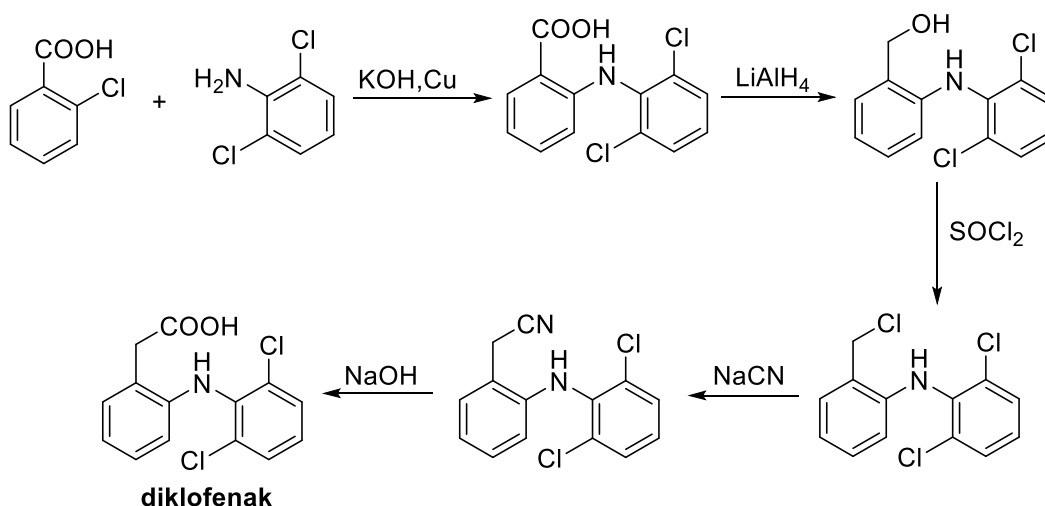

Diklofenak

Diklofenak należy do grupy niesteroidowych leków przeciwzapalnych (NLPZ). Ze względu na budowę chemiczną, zaliczany jest do pochodnych kwasu fenylloctowego. Diklofenak został wprowadzony do lecznictwa w 1979 roku i jest obecnie jednym z najczęściej przepisywanych NLPZ na świecie. Podstawą mechanizmu działania leku jest hamowanie aktywności cyklooksygenazy (COX), enzymu biorącego udział w syntezie prostaglandyn z lipidów błon komórkowych. Diklofenak działa z podobną siłą na obie izoformy cyklooksygenazy: COX-1 i COX-2. Diklofenak wykazuje silne działanie przeciwzapalne, przeciwbólowe, przeciwgorączkowe oraz hamujące agregację płytek krwi. Jest skuteczny w terapii bólów kostno-stawowych występujących w wielu chorobach reumatycznych. Po podaniu doustnym diklofenak jest szybko i całkowicie wchłaniany. Szybkość wchłaniania zależy od stosowanej postaci farmakologicznej.

Nazwa chemiczna: kwas 2-((2,6-dichlorofenyl)amino)fenyloctowy

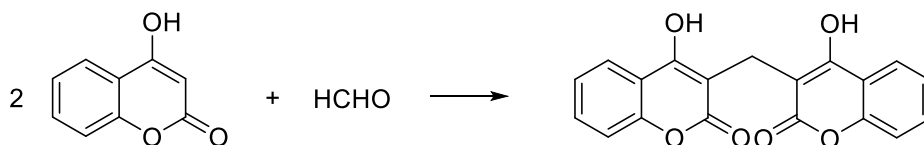
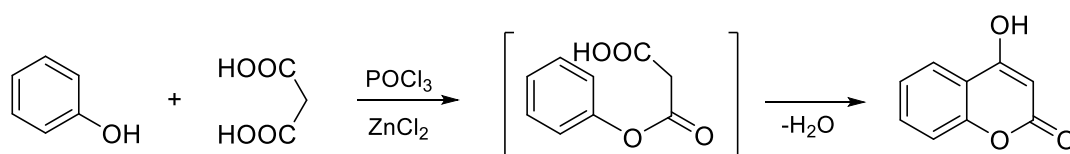
Preparaty na rynku polskim zawierające diklofenak: Cataflam, Diclac, Dicloabak, Dicloberl, DicloDuo, Diclofenac, Diclogel, Diclomag, Dicloreum, Diclostim, Diclatica, Difadol, Diky, Felogel, Glimbax, Itami, Majamil, Mel Max Actigel, Naclof, Naklofen, Olfen, Solacutan, Veral, Voltaren

Dikumarol

Związek występujący naturalnie, pochodna kumaryny. **Dikumarol** jest antagonistą witaminy K i wykazuje właściwości przeciwzakrzepowe (odwracalne). Stosowany zapobiegawczo i leczniczo w zakrzepach i zatorach naczyniowych; ze względu na niebezpieczeństwo wywołania długotrwałych krwawień ma ograniczone zastosowanie w lecznictwie; ryzyko krwawień wzrasta przy uszkodzonej wątrobie i nerkach. Obecnie zastąpiony przez nowsze i bezpieczniejsze syntetyczne leki np. acenokumarol, warfarynę.

Nazwa chemiczna: 3,3'-metylenobis(4-hydroksy-2*H*-chromen-2-on); 3,3'-metyleno-bis-(4-hydroksykumaryna

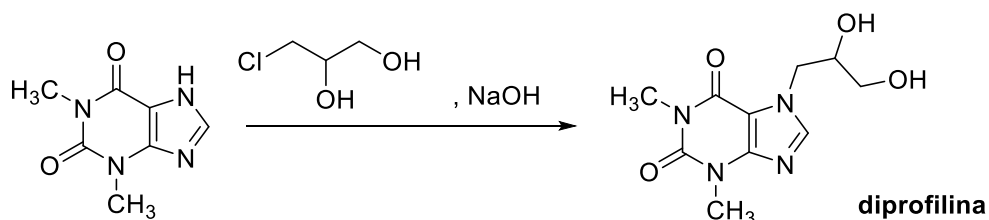

Diprofilina

Diprofilina jest lekiem z grupy metyloksantyn, pochodną teofiliny. Ma działanie analogiczne do teofiliny, które polega m.in. na hamowaniu aktywności fosfodiesteraz (nieselektywnie) i podwyższeniu stężenia cyklicznego AMP, ale jej działanie jest mniej drażniące. Rozszerza mięśnie gładkie oskrzeli i naczyń krwionośnych, zwiększa kurczliwość mięśnia sercowego i jego zapotrzebowanie na tlen, działa także chronotropowo dodatnio. Poprawia kurczliwość przepony, pobudza ośrodek oddechowy i przyspiesza transport rzęskowy. Zwiększa przepływ nerkowy i nasila diurezę. Diprofilina stosowana jest jako lek wspomagający w przewlekłej chorobie obturacyjnej płuc, astmie oskrzelowej, przewlekłych chorobach płuc z objawami niewydolności oddechowej oraz pomocniczo w niewydolności krążenia i udarze mózgowym.

Nazwa chemiczna: 7-(2,3-dihydroksypropylo)-1,3-dimetylo-3,7-dihydro-1*H*-puryno-2,6-dion

Preparaty na rynku polskim zawierające diprofilinę: Diprofillinium

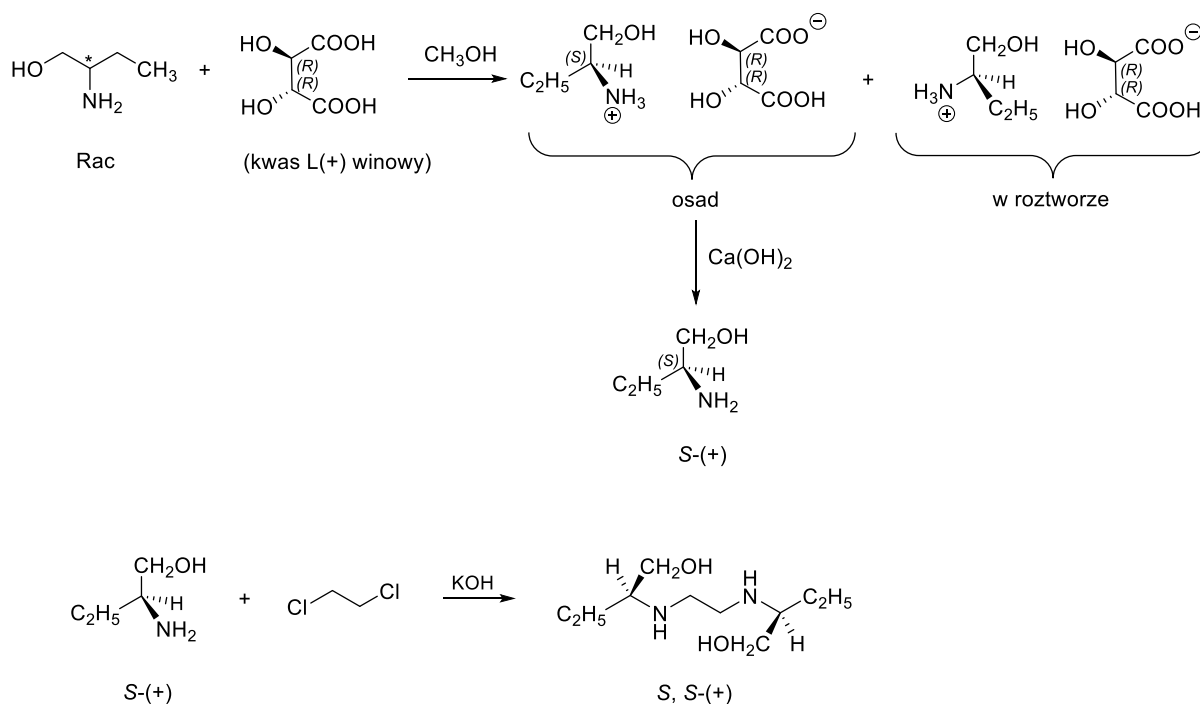
Etambutol

Etambutol to lek syntetyczny z grupy aminoalkoholi, o działaniu bakteriostatycznym na wewnątrzkomórkowe i pozakomórkowe, szybko dzielące się prątki. Działa na prątki wywołujące gruźlicę u ludzi i u zwierząt oraz niektóre prątki atypowe, będące przyczyną mykobakterioz, np. *Mycobacterium kansasii*. Nie działa na inne bakterie. Pierwotna oporność na lek występuje u około 1% pacjentów. Nie wykazano oporności krzyżowej etambutolu i innych leków tuberkulostatycznych. Wskazaniami do stosowania etambutolu jest gruźlica płuc i opłucnej (zakażenia pierwotne i wtórne) oraz gruźlica pozapłucna (gruźlica kości i stawów, układu moczowo-płciowego, zwojów nerwowych, opon mózgowo-rdzeniowych).

Cząsteczka etambutolu zawiera dwa centra stereogeniczne i może tworzyć 3 stereoisomery: (+)-*S,S*, (–)-*R,R* i mezo (o konfiguracji *R,S*). W medycynie stosowany jest najaktywniejszy biologicznie izomer (+)-*S,S*.

Nazwa chemiczna: (2*S*)-2-[2-[[*(2S)*]-1-hydroksybutan-2-yl]amino]etylamino]butan-1-ol; (*S,S*)-(+)-2,2-(Etylenodiimino)-bis-(1-butanol)

Preparaty na rynku polskim zawierające etambutol: Ethambutol

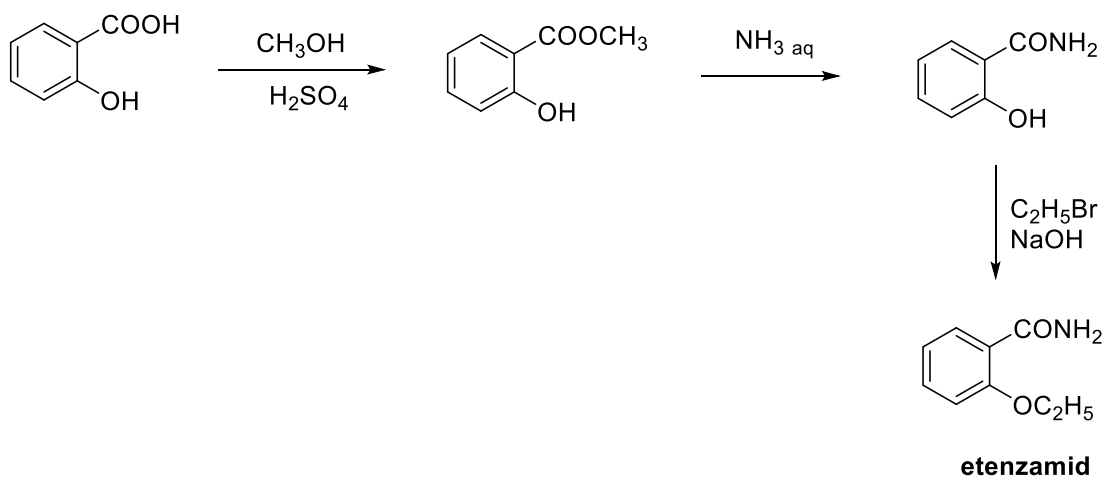

Etenzamid

Etenzamid należy do grupy niesteroidowych leków przeciwzapalnych (NLPZ). Pod względem chemicznym należy do pochodnych kwasu salicylowego. Wykazuje działanie przeciwbólowe, przeciwzapalne i zmniejszające napięcie mięśni szkieletowych poprzez blokowanie aktywności enzymu cyklooksygenazy COX-1. Etenzamid nie jest stosowany pojedynczo lecz stanowi składnik leków przeciwbólowych. Często łączony jest z kwasem acetylosalicylowym i kofeiną, z którymi wykazuje synergizm działania. Lek ten stosowany jest w bólach głowy, bólach mięśniowo-szkieletowych oraz innych bólach o umiarkowanym nasileniu, zwłaszcza pochodzenia zapalnego.

Nazwa chemiczna: 2-etoksybenzamid

Preparaty na rynku polskim zawierające etenzamid: Etopiryna

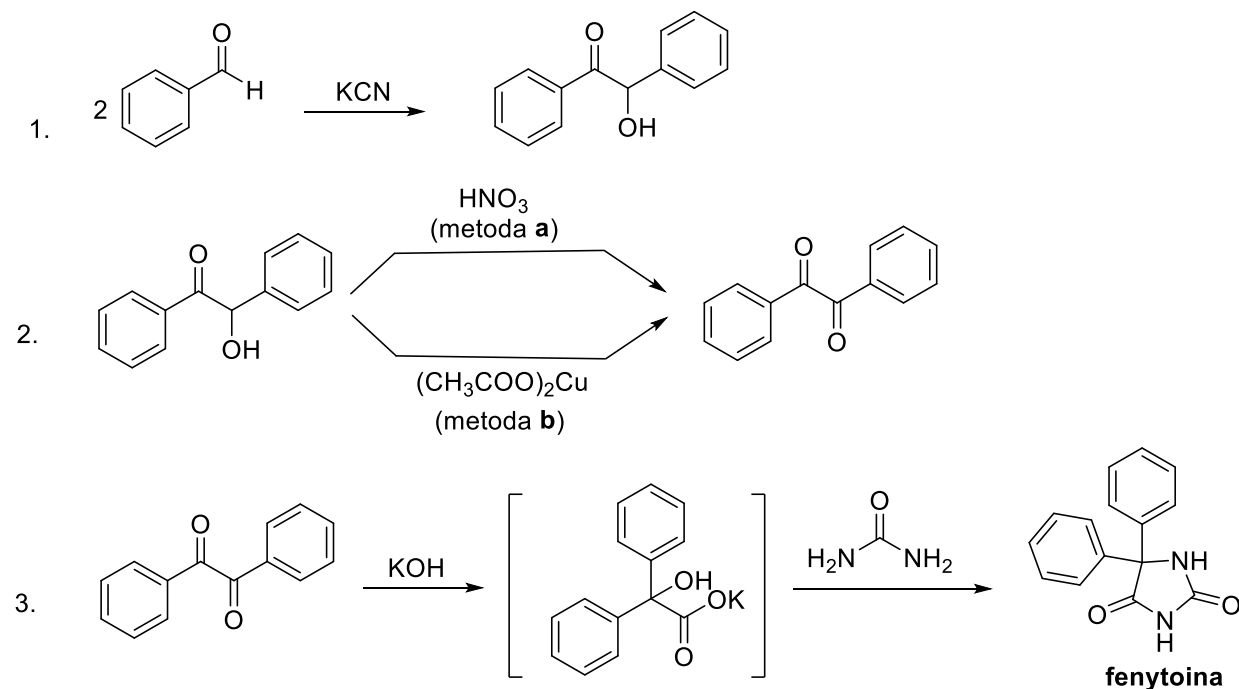

Fenytoina

Fenytoina jest pochodną hydantoiny, stosowaną jako lek przeciwpadaczkowy i przeciwartmiczny. Stabilizuje błonę komórkową komórek nerwowych poprzez modyfikację przepływu jonów przez błonę komórkową – w czasie trwania potencjału czynnościowego hamuje dokomórkowy napływ jonów sodowych, a w fazie depolaryzacji zmniejsza napływ jonów wapniowych do komórki. Na serce fenytoina działa inotropowoujemnie (czyli osłabia siłę skurczu mięśnia sercowego), wpływa też na przewodzenie impulsów w mięśniu sercowym. Fenytoina stosowana jest w leczeniu padaczki z napadami uogólnionymi toniczno-klonicznymi, napadami częściowo złożonymi oraz w leczeniu stanu padaczkowego. Jest nieskuteczna w napadach nieświadomości. Stosowana jest również w leczeniu nerwobólę nerwu trójdzielnego oraz w zapobieganiu napadom drgawkowym po operacjach neurochirurgicznych i urazach głowy. Jako lek przeciwartmiczny jest stosowana w wybranych przypadkach zaburzeń rytmu serca.

Nazwa chemiczna: 5,5-difenyloimidazolidyno-2,4-dion; 5,5-difenylohydantoina

Preparaty na rynku polskim zawierające fenytoinę: Phenytoinum, Epanutin parenteral

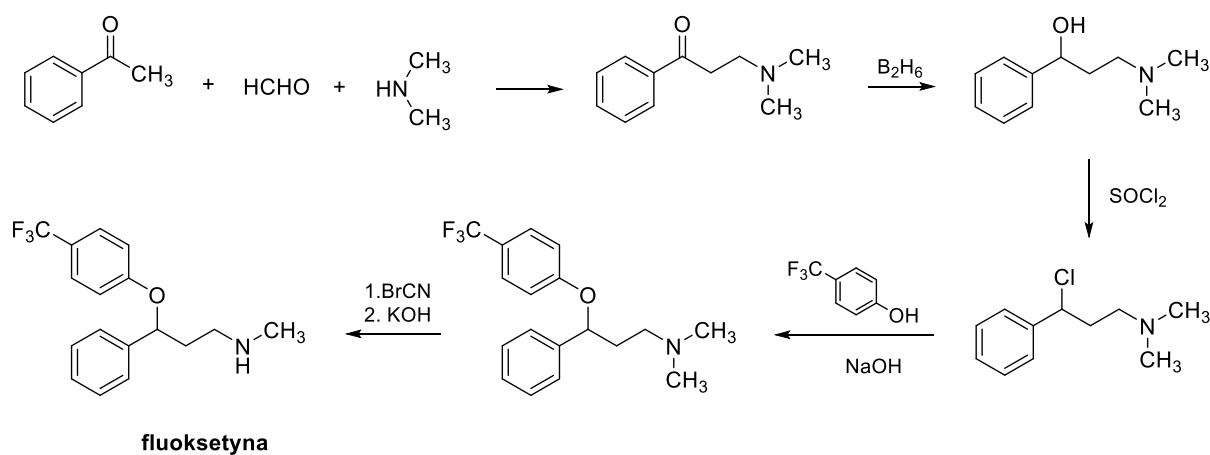

Fluoksetyna

Fluoksetyna to lek należący do grupy selektywnych inhibitorów wychwytu zwrotnego serotoniny (SSRI). Wskazaniami do stosowania fluoksetyny są zaburzenia depresyjne u dorosłych, zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne („nerwica natręctw”), bulimia oraz epizody dużej depresji o nasileniu umiarkowanym lub ciężkim u dzieci po 8. rż. i młodzieży, w przypadku gdy psychoterapia nie przynosi efektów. Fluoksetyna pojawiła się w lecznictwie po raz pierwszy w 1986 roku w Belgii. Amerykańska firma farmaceutyczna wprowadziła tę substancję na rynek pod nazwą handlową Prozac.

Nazwa chemiczna: (RS)-N-metylo-3-fenyl-3-[4-(trifluorometylo)fenoksy]propano-1-amina

Preparaty na rynku polskim zawierające fluoksetynę: Andepin, Bioxetin, Fluoksetyna, Fluoxetin, Fluoxetine, Fluxemed, Seronil

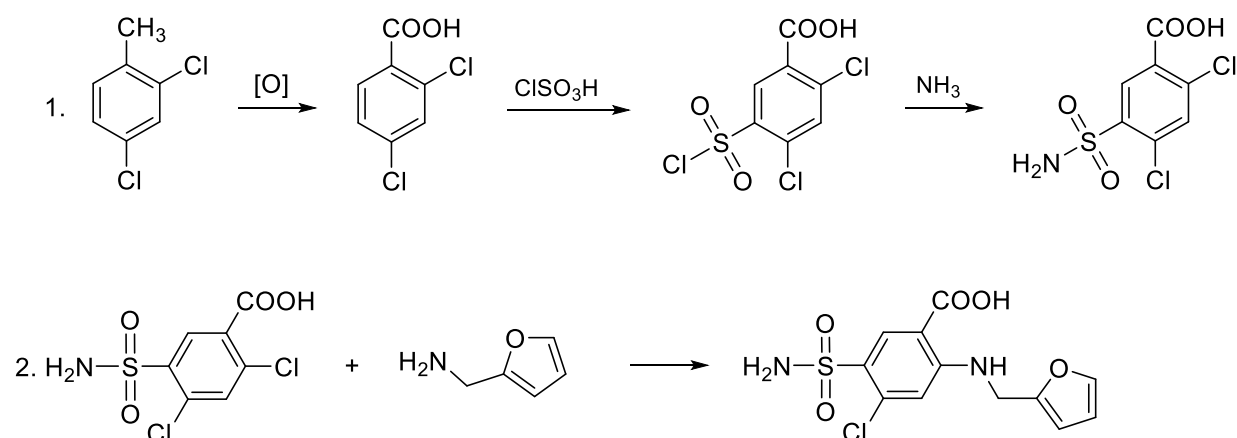

Furosemid

Furosemid jest silnym lekiem moczopędnym (diuretykiem). Mechanizm jego działania polega na hamowaniu zwrotnego wchłaniania jonów chlorkowych i sodowych w części nerki zwanej pętlą Henlego. Dzięki temu zwiększa się wydalanie sodu i wody. Zwiększone wydalanie sodu, na skutek zahamowania wymiany jonów sodu i potasu w nerkach, powoduje nasilenie wydalania jonów potasu. Nasileniu ulega także wydalanie jonów wodorowych, wodorowęglanowych, magnezu, wapnia i fosforanów, zmniejsza się natomiast wydalanie kwasu moczowego. Furosemid stosuje się w obrzękach związanych z niewydolnością krążenia, obrzęku płuc, obrzęku mózgu, ostrej lub przewlekłej niewydolności nerek, zespole nerczycowym, marskości wątroby, przełomie nadciśnieniowym, zatruciach (wymuszanie diurezy, np. w hiperkalcemii) oraz w leczeniu skojarzonym nadciśnienia tętniczego.

Nazwa chemiczna: kwas 4-chloro-2-(furan-2-ylometylamino)-5-sulfamoilobenzoesowy

Preparaty na rynku polskim zawierające furosemid: Furosemid, Furosemide, Furosemidum

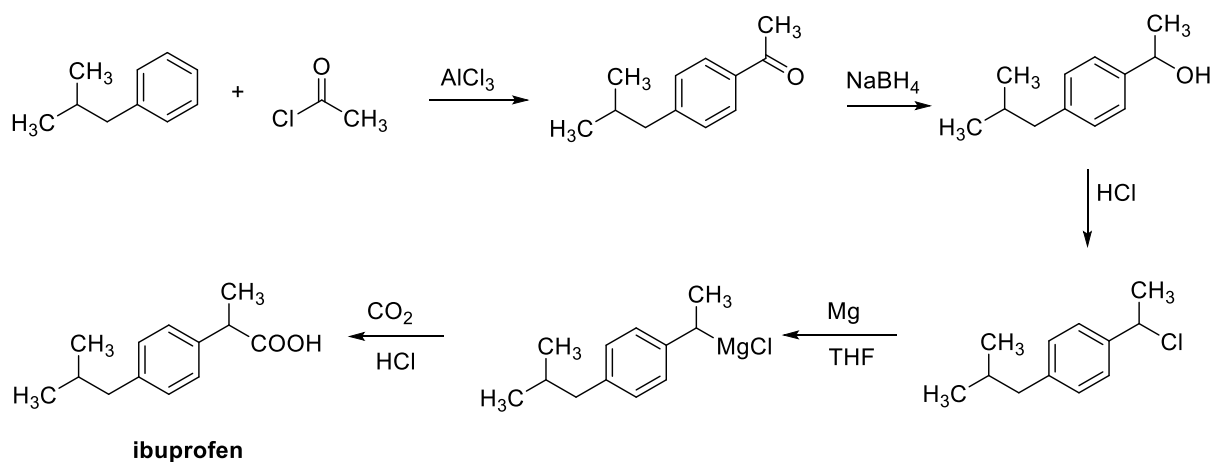

Ibuprofen

Ibuprofen należy do grupy niesteroidowych leków przeciwzapalnych (NLPZ). Jest pierwszym NLPZ z grupy pochodnych kwasu propionowego, który został wprowadzony do lecznictwa w latach 60. XX wieku przez brytyjską firmę farmakologiczną Boots. Ibuprofen jak inne NLPZ-ty wykazuje działanie przeciwzapalne, przeciwbólowe, przeciwgorączkowe oraz hamujące agregację płytek krwi a mechanizm jego działania polega na hamowaniu aktywności cyklooksygenazy (COX) (zarówno COX-1 jak i COX-2). Ibuprofen jest dziś powszechnie stosowanym lekiem, na rynku w Polsce dostępnych jest kilkadziesiąt preparatów zawierających go w swoim składzie (zarówno preparaty proste jak i złożone).

Nazwa *chemiczna*: kwas 2-(4-isobutylofenylo)propanowy

Preparaty na rynku polskim zawierające *ibuprofen*: Ibuprofen, Ibuprom, Ibufen, Ibum, Nurofen, Dolgit

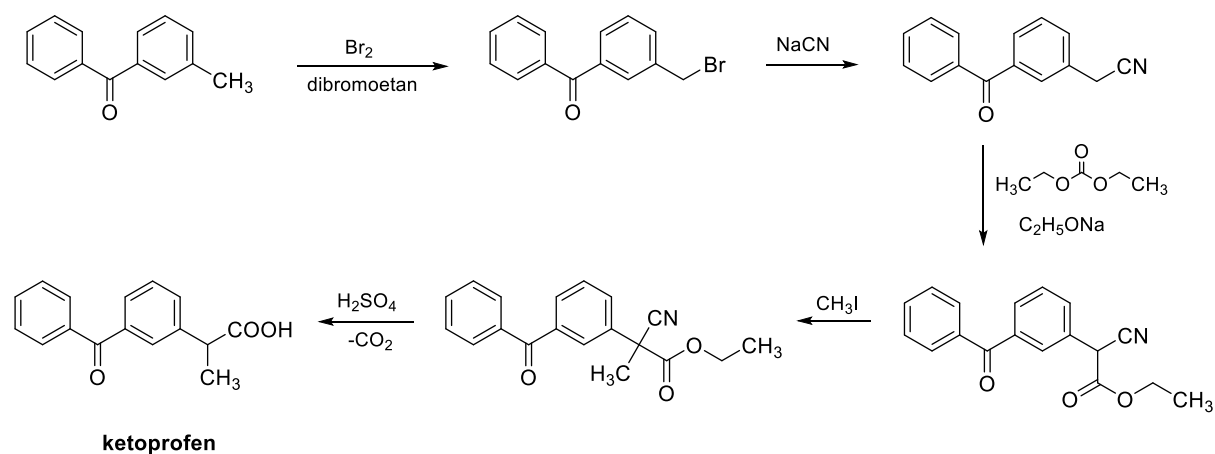

Ketoprofen

Ketoprofen zaliczany jest do grupy niesteroidowych leków przeciwzapalnych (NLPZ). Ze względu na budowę chemiczną, zaliczany jest do pochodnych kwasu propionowego. Ketoprofen został wprowadzony do leczenia jako doustny lek przeciwbólowy w roku 1970. Obecnie na rynku w Polsce dostępnych jest kilkanaście preparatów zawierających go w swoim składzie. Lek wykazuje działanie przeciwzapalne, przeciwbólowe, przeciwgorączkowe oraz hamujące agregację płytek krwi; hamuje aktywność obu izoform cyklooksygenazy. Ketoprofen jest stosowany w leczeniu stanów zapalnych i bólowych związanych przede wszystkim z chorobami reumatycznymi lub urazami (w tym w reumatoidalnym zapaleniu stawów).

Nazwa chemiczna: kwas (*RS*)-2-(3-benzoilofenylo)propanowy

Preparaty na rynku polskim zawierające ketoprofen: Bi-Profenid, Fastum, Febrofen, Ketoangin, Ketokaps Med, Ketolek, Ketonal, Ketoprofen, Ketospray, Opokan-keto, Profenid, Refastin

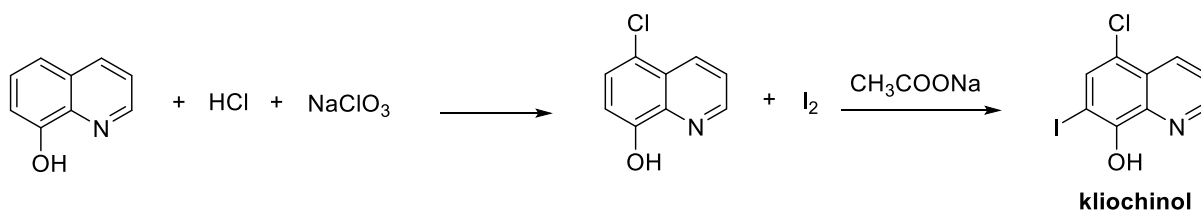

Kliočinol

Kliočinol jest antyseptykiem, który wykazuje działanie przeciwbakteryjne oraz słabe działanie przeciwgrzybicze. Pod względem chemicznym należy do pochodnych 8-hydroksychinolini. Jego mechanizm działania polega na możliwości kompleksowania jonów metali wielowartościowych (Fe^{2+} , Mg^{2+}) przez grupę fenolową oraz wolną parę elektronową atomu azotu w układzie pirydyny. Jest stosowany miejscowo w preparatach złożonych z kortykosteroidami w leczeniu zmian zapalnych skóry, zwłaszcza o etiologii alergicznej powikłanych wtórnym zakażeniem bakteryjnym.

Nazwa chemiczna: 5-chloro-7-jodochinolin-8-ol; (5-chloro-7-jodo-8-hydroksychinolina)

Preparaty na rynku polskim zawierające kliočinol: Lorinden C (kliočinol + flumetazon), Betnovate C (kliočinol + betametazon)

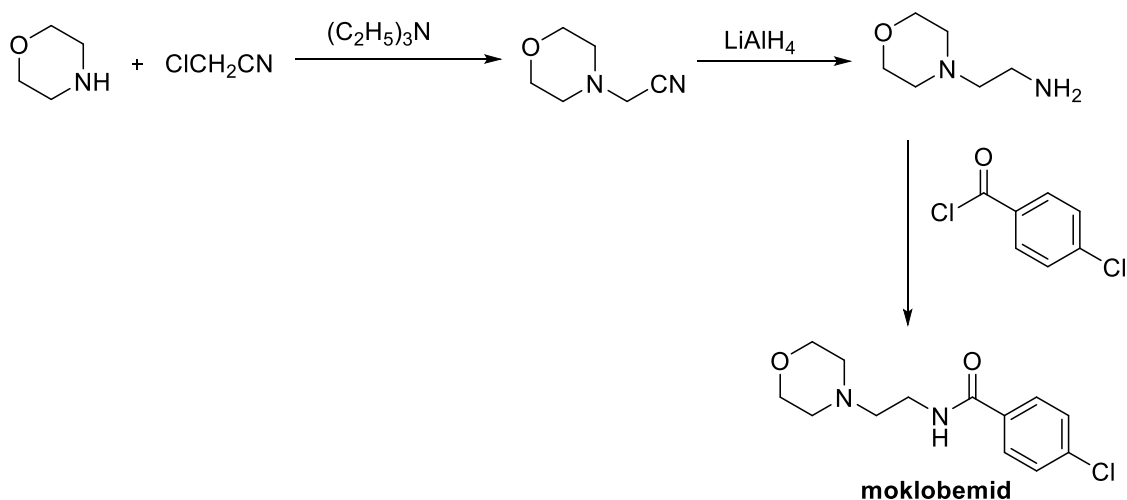

Moklobemid

Moklobemid jest selektywnym i odwracalnym inhibitorem monoaminooksydazy A (MAO A). MAO A to enzym metabolizujący neuroprzekaźniki: noradrenalinę, serotoninę i dopaminę. Zahamowanie aktywności tego enzymu prowadzi do zwiększania stężenia ww. neuroprzekaźników w przestrzeni między kolejnymi komórkami nerwowymi, co prowadzi do wzrostu ich poziomu w określonych strukturach ośrodkowego układu nerwowego (OUN). Moklobemid poprawia aktywność psychoruchową, nastrój, jakość snu, zmniejsza dysfориę, trudności w koncentracji czy wyczerpanie. Jest pozbawiony właściwości uspokajających i nie upośledza koncentracji uwagi. Stosowany jest do leczenia depresji oraz w fobii społecznej.

Nazwa chemiczna: 4-chloro-N-(2-morfolin-4-yl)etanamid

Preparaty na rynku polskim zawierające moklobemid: Aurorix, Mobemid, Moklar

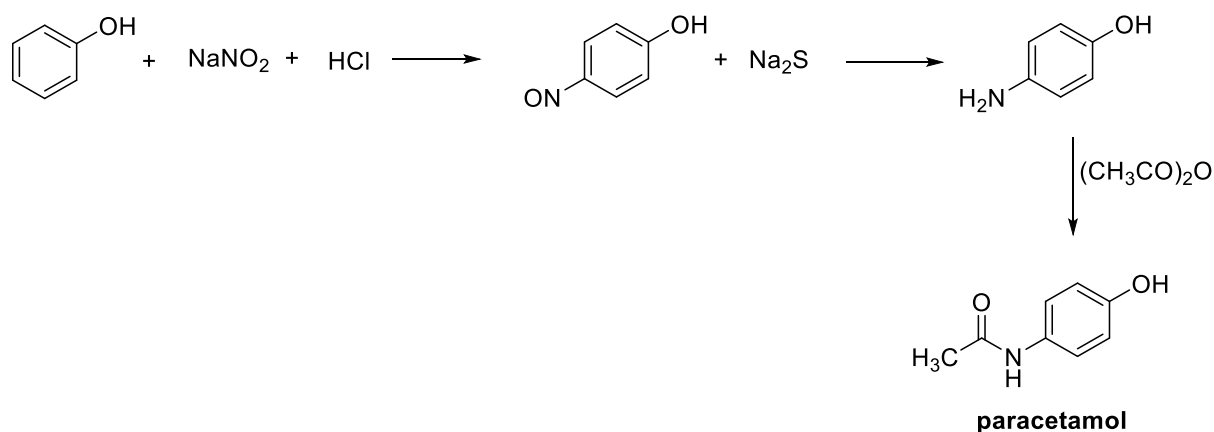

Paracetamol

Paracetamol wykazuje działanie przeciwbólowe i przeciwgorączkowe. Działa w ośrodkowym układzie nerwowym, przenika przez barierę krew-mózg. Mechanizm jego działania nie jest jednoznacznie określony i jest prawdopodobnie wielocelowy. Obecnie za główny mechanizm działania paracetamolu uważa się hamowanie aktywności peroksydazy (POX), efektem czego jest zahamowanie syntezy prostaglandyn. Lek ten, w przeciwieństwie do niesteroidowych leków przeciwzapalnych (NLPZ), nie wykazuje działania przeciwzapalnego, nie hamuje też agregacji płytek krwi i nie wpływa na proces krzepnięcia. Paracetamol został wprowadzony do leczenia w 1956 roku w Wielkiej Brytanii. Jest lekiem powszechnie stosowanym w leczeniu bólów o małym i umiarkowanym nasileniu różnego pochodzenia. Stosowany jest także jako lek przeciwgorączkowy. Paracetamol występuje w preparatach prostych oraz jest składnikiem preparatów złożonych, w tym wielu popularnych leków stosowanych w leczeniu objawów grypy i przeziębienia. Często występuje w skojarzeniu z sympatykomimetykami (np. fenylefryna, pseudoefedryna, difenhydramina), które wspomagają udrażnianie nosa, zmniejszają obrzęk i przekrwienie błony śluzowej nosa oraz z lekami przeciwhistaminowymi (np. chlorfenamina, feniramina), o działaniu nasennym i łagodzącym objawy reakcji alergicznej, w tym kichanie, wyciek z nosa, obrzęk i świąd błon śluzowych, łzawienie.

Nazwa chemiczna: N-(4-hydroksyfenylo)acetamid; (N-acetylo-4-aminofenol)

Preparaty na rynku polskim zawierające paracetamol: Apap, Efferalgan, Panadol, Paracetamol, Calpol

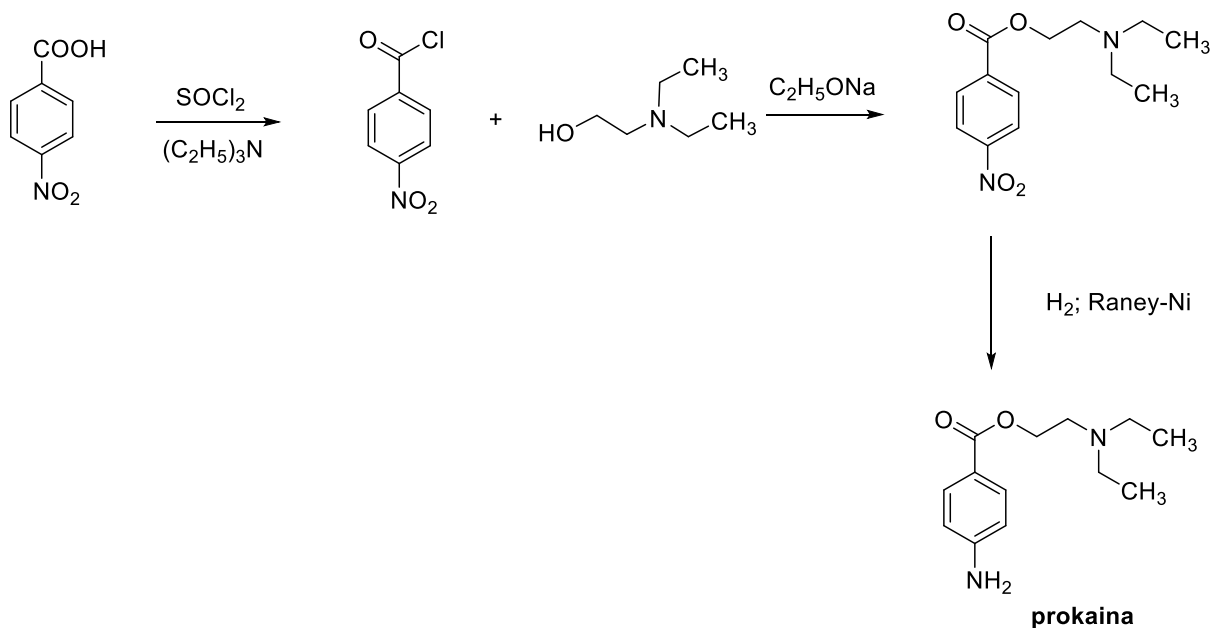
Prokaina

Prokaina jest lekiem o działaniu miejscowo znieczulającym. Pod względem chemicznym należy do estrowych pochodnych kwasu *para*-aminobenzoowego. Prokaina (w postaci chlorowodoru) została wprowadzona do lecznictwa w 1905 roku. Jest wykorzystywana do znieczuleń dotkankowych (nasiękowych, przewodowych i dordzeniowych).

Nazwa chemiczna: ester 2-(*N,N*-dietyloamino)etylowy kwasu 4-aminobenzoowego;

(4-aminobenzoesan 2-*N,N*-dietyloaminoetylowy)

Preparaty na rynku polskim zawierające prokainę: Nowokaina, Polokaina

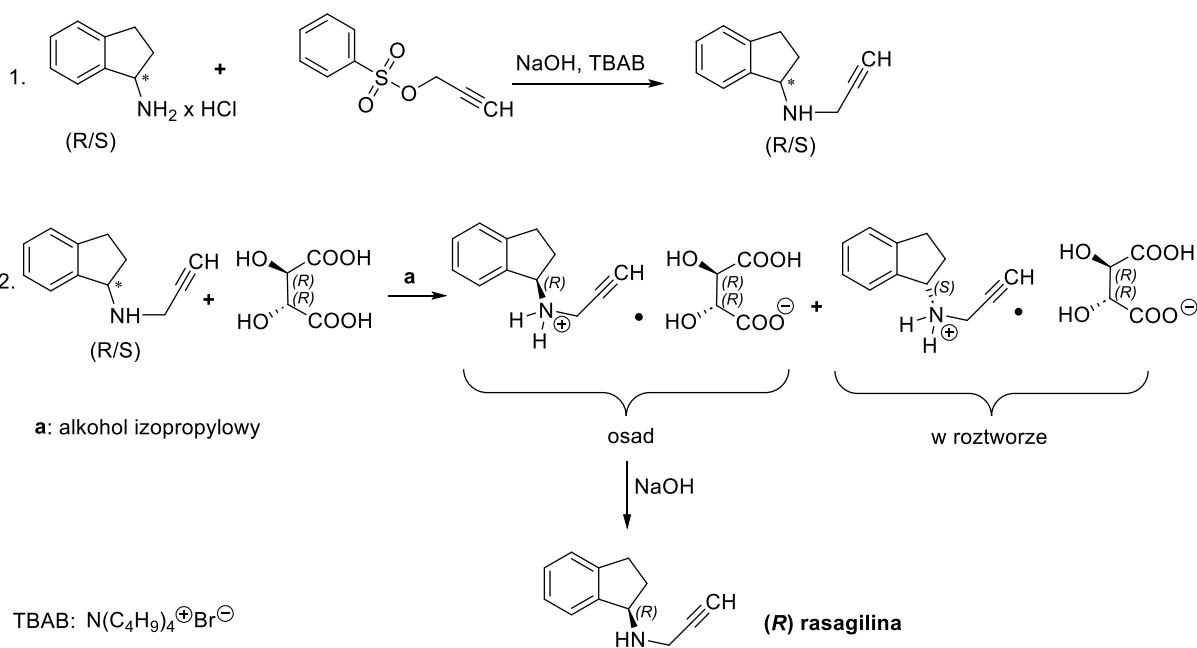

Rasagilina

Rasagilina jest silnym, selektywnym i nieodwracalnym inhibitorem monoaminooksydazy B (MAO B) przez co spowalnia proces rozkładu dopaminy. Do leczenia została wprowadzona w 2005 roku. Stosowana jest w leczeniu objawów choroby Parkinsona w monoterapii (stany początkowe) lub w połączeniu z lewodopą (stany zaawansowane). Aktywność farmakologiczną wykazuje izomer R.

Nazwa chemiczna: (1R)-2,3-dihydro-N-2-propynylo-1H-indeno-1- amina; (R)-N-(prop-2-yn-1-ylo)-2,3-dihydro-1H-indeno-1-amina

Preparaty na rynku polskim zawierające rasagilinę: Asanix, Ralago, Rasagiline Vipharm, Rasagilina Syntho, Rasagiline Accord

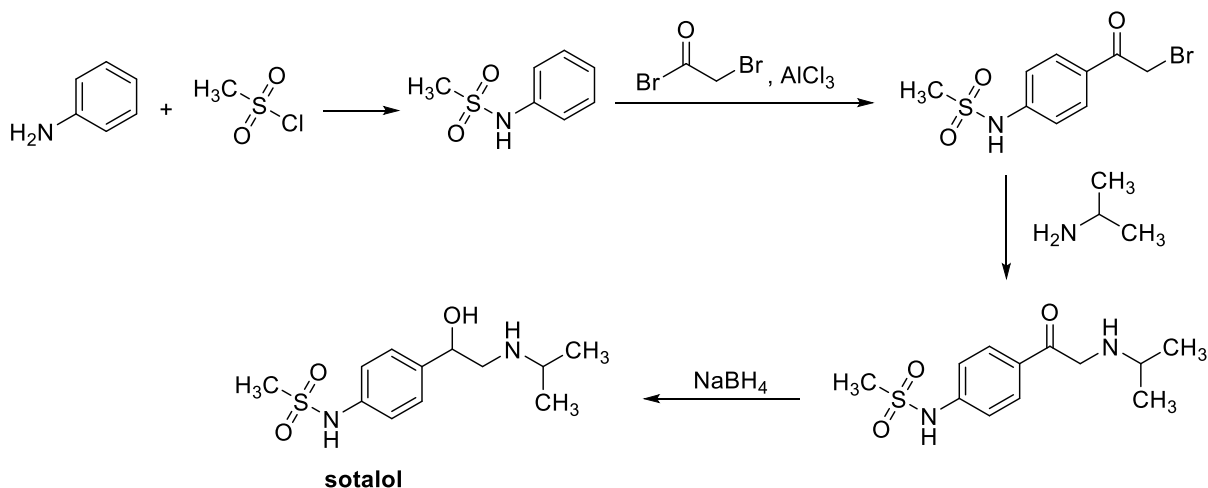

Sotalol

Sotalol – jest nieselektywnym blokerem receptorów β -adrenergicznych oraz blokerem kanałów potasowych, wydłuża czas trwania potencjału czynnościowego i refrakcji mięśnia sercowego (II i III klasa leków p/arytmicznych wg Voughana Williama). Jest stosowany w leczeniu częstoskurczu komorowego oraz migotania przedsionków.

Nazwa chemiczna: N-(4-(1-hydroksy-2-(isopropylamino)etylo)phenylo)metanesulfonamid

Preparaty na rynku polskim zawierające sotalol: Biosotal, SotaHEXAL

Tamoksyfen

Syntetyczny lek o działaniu antyestrogenowym, stosowany głównie w terapii raka sutka. Jest szeroko stosowany w leczeniu wczesnego, zaawansowanego i przerzutowego raka piersi zarówno u kobiet, jak i u mężczyzn. Działa jako selektywny modulator receptora estrogenowego (SERM) wewnątrz komórek nowotworowych. Powoduje zahamowanie syntezy i uwalniania czynników wzrostu, pobudza także tworzenie receptorów progesteronowych. Mechanizm ten prowadzi do zahamowania podziału komórek nowotworowych z dużą liczbą receptorów estrogenowych. Pod wpływem tamoksyfenu następuje także zwiększenie stężenia swoistej globuliny wiążącej się z hormonami płciowymi, co prowadzi do zmniejszenia stężenia wolnego estradiolu w osoczu. Skutkiem tego jest wzrost wydzielania FSH przez przedni płat przysadki mózgowej, który stymuluje jajniki do wytwarzania estrogenów w okresie przed menopauzą. Tamoksyfen znajduje się na liście podstawowych leków Światowej Organizacji Zdrowia.

Nazwa chemiczna: (Z)-2-(4-(1,2-difenylobut-1-en-1-yl)fenoksy)-N,N-dimetyloetylo-1-amina

Preparaty na rynku polskim zawierające tamoksyfen: Tamoxifen, Nolvadex

